

УДК 027.7

Тетяна Куриленко, директор бібліотеки Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, кандидат економічних наук

БІБЛІОТЕКА УНІВЕРСИТЕТУ: ІСТОРІЯ, СУЧАСНІСТЬ, ПЕРСПЕКВИ

Стаття присвячена історії та сьогоденню бібліотеки Київського національного економічного університету. Висвітлюються основні етапи створення сучасної бібліотеки ВНЗ та напрямки її діяльності на майбутні роки.

Ключові слова: бібліотека вищого навчального закладу, історія бібліотеки, модель розвитку бібліотеки, інформатизація, структурні підрозділи бібліотеки.

Важливим показником досягнень та можливостей будь-якого вищого навчального закладу є його бібліотека, основне завдання якої — інформаційне та документне забезпечення навчального, наукового, виховного процесів у ВНЗ.

Серед документів фонду Київського інституту народного господарства у Київському міському архіві зберігається цікавий документ, датований 1925 роком “Фундаментальна бібліотека КІНГу. Короткий нарис за час 1914/15 — 1924/25 навчальні роки”. Автор нарису, тодішній директор бібліотеки Д. Теремець, зазначає: “Життя академічної бібліотеки має тісний зв’язок із життям ВНЗ, до якого вона належить. І коли б не було навіть відомостей про життя ВНЗ, можна було б уявити його досить правдиво, спостерігаючи діяльність бібліотеки. Цифри щорічного зростання бібліотеки, кількість читачів, відвідувань, вимог виразно свідчать, чи розвивалося навчально-наукове життя ВНЗ...”. Із цією думкою і десятиліття потому важко не погодитися. Історія бібліотеки КНЕУ нерозривно пов’язана з історією університету. Бібліотека була створена одночасно з ВНЗ і понад 100 років ішла з ним шляхом становлення та розвитку.

4 лютого 1906 року професор історії Київського університету Св. Володимира М. Довнар-Запольський отримав дозвіл на організацію у Києві Вищих комерційних курсів. Курси готували товаровзнавців, бухгалтерів, комерційних, страхових, банківських і податкових інспекторів, викладачів економічних дисциплін для початкових і середніх навчальних закладів Києва. Саме цієюю датою і починається історія КНЕУ та його бібліотеки, яка була заснована восени того самого року. Фонд бібліотеки спочатку поповнювався за рахунок урядових, земських, міських, громадських установ, наукових товариств, пожертв приватних осіб, а також за кошти слухачів від

плати за навчання в першому навчальному році. Значну кількість книг бібліотека отримала в дар від професорів О. Гуляєва, М. Довнар-Запольського, О. Ейхельмана, К. Воблого, М. Яснопольського, М. Цитовича, М. Гілярова, графа К. Потоцького, інженера Я. Купріца та багатьох інших.

26 травня 1908 року Київські комерційні курси було перетворено на Київський комерційний інститут, який розміщувався в центральній частині міста на Бібіковському бульварі, 22. Сьогодні це приміщення Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова (вул. Пирогова, 9).

З 1909 року бібліотека отримує щорічне фінансування на комплектування, що сприяє швидкому поповненню її фондів. У 1910 році вдова професора Університету Св. Володимира В. Антоновича Катерина Антонович передала у розпорядження інституту книги, що залишилися після закриття Південно-Західного відділу Імператорського російського географічного товариства. У тому самому році при фундаментальній бібліотеці починає роботу читальний зал та бібліотека "підручників". У 1910/11 навчальному році бібліотека нараховувала у своєму фонді 7142 назви, 15 274 томів книг та понад 166 журналів. Поточне комплектування здійснювалося згідно з навчальними планами інституту через закупівлю та книгообмін на видавничу продукцію інституту в книжкових магазинах та книготорговельних фірмах. Перевага надавалася книжковому магазину товариства О.С. Суворіна, яке відпускало необхідні видання за редакційною ціною. Бібліотека комплектувалася науковою та довідковою літературою з економічної тематики, природничих дисциплін, спеціалізованими періодичними виданнями (російською та іноземними мовами), підручниками. Поповнювався бібліотечний фонд і через книгообмін. Така можливість з'явилася, коли інститут розпочав випуск власного друкованого видання "Известия Киевского Коммерческого Института" за редакцією О.О. Русова та почав проводити обмін дублетними виданнями через листування з іншими бібліотеками і науковими установами. Здійснювався книгообмін і з іноземними фірмами та видавництвами. В журналі друкувалась офіційна інформація про діяльність навчального закладу, наукові праці викладачів, звіти інституту та бібліотеки, списки меценатів тощо.

Усі видання, що надходили до бібліотеки, реєструвалися в інвентарній книзі, а потім розподілялися між основним фондом та фондами спеціалізованих бібліотек згідно із систематичним класифікатором реєстрації та систематизації документів на картках міжнародного формату, розробленого в 1910 році викладачем інституту М.В. Лозинським.

15 червня 1912 року законом, ухваленим Державною думою, інститут набув статусу вищого комерційного навчального закладу з двома відділеннями — економічним та комерційно-технічним. Діяльність інституту докорінно змінюється. Крім навчального процесу Інститут проводив наукову роботу. Для здійснення наукових досліджень створюються навчально-допоміжні підрозділи: кабінети, лабораторії та спеціалізовані бібліотеки і читальні зали при них.

З'явилися нові можливості й у фундаментальній бібліотеці — її виділили додаткове приміщення — велику аудиторію. На 1 серпня 1912 року

фонд бібліотеки нараховував 9666 назв, 20 932 томів. Фонд підручників складався з 2682 томів російською, англійською, німецькою, французькою мовами. Значно зростає кількість відвідувань — 50 518 у 1912 році.

У 1913 році інститут завершив роботу зі створення Музею товарознавства, до складу якого входило кілька кабінетів, зокрема, залізничний, гірничозаводський і бібліотеки з читальними залами при них. На той час практично при кожному навчальному кабінеті інституту вже були створені так звані “малі бібліотеки” спеціальної літератури та читальні зали.

Організаційні питання роботи фундаментальної та спеціалізованих бібліотек вирішувала спеціально створена бібліотечна комісія, до складу якої входили представники інститутської професури та завідувачі бібліотеками. Бібліотечна комісія також розробляла нормативно-методичні положення, здійснювала контроль за комплектуванням та розподілом документів. В основу Правил користування бібліотекою були покладені правила фундаментальної бібліотеки Університету Св. Володимира. Бібліотека обслуговувала професорів, викладачів, лаборантів, студентів та вільних слухачів. Слід зазначити, що Правила постійно доповнювалися. Так із зростанням кількості навчально-допоміжних закладів та спеціалізованих бібліотек 6 березня 1914 року були затверджені Правила користування читальними залами спеціалізованих навчальних кабінетів.

Із часу створення та до 1914 року в різні роки бібліотекою завідували О.П. Слюсаревський, Л.І. Пушкарьова, О.Я. Коробова, А.Н. Купріц, М.П. Шиманський, Н.І. Анап'єва, М.О. Тарасевич, а з 22 вересня 1914 року бібліотекою почав керувати Д.П. Теремець, який вперше склав перелік функціональних обов'язків співробітників бібліотеки.

Під час Першої світової війни бібліотека працювала у складних умовах. Нових надходжень не було, приміщень для зберігання фонду не вистачало. Основним завданням співробітників бібліотеки стало збереження накопичених у попередні роки документів. У 1914/15 роках із 3500 студентів тільки 1210 (35 %) користувалися бібліотекою. На одного читача припадало 24 відвідування на рік та 30 вимог. Навесні 1915 року значна частина інституту та бібліотеки було евакуйована до Саратова, а в більшості приміщень інституту розмістилися військові шпиталі, склади тощо.

У 1917 році колектив інституту повернувся з евакуації до Києва, але нове приміщення для бібліотеки ще не було готове, не вистачало також бібліотечного обладнання, тому розгортання обслуговування читачів було неможливим, бібліотека працювала не на повну силу. Війна й революція негативно вплинули на процес комплектування фондів. Несприятливими були й умови роботи співробітників та читачів. І все ж таки, у 1919 році бібліотека Київського комерційного інституту мала не тільки універсальний, а й єдиний в Україні спеціалізований фонд, де було зібрано значну колекцію літературних джерел економічного спрямування. Це була перша універсальна бібліотека економічних знань.

Влітку 1920 року Київський комерційний інститут був перейменований в Інститут соціально-економічних наук, а вже восени ККІ та юридичний факультет Київського університету було реорганізовано в Інститут народного господарства. Починаючи з 1922 року, коли економічне становище

інституту стало поступово зміцнюватися, покращується і становище бібліотеки, збільшується кількість нових надходжень. Так, у 1923/24 навчальному році, вперше після десятирічної перерви, бібліотека почала отримувати закордонні періодичні видання. У цьому ж році у зв'язку з розгортанням роботи юридичного факультету до бібліотеки було передано надзвичайно цінну спеціальну літературу з юридичного семінару Київського університету (близько 6000 томів). Крім фундаментальної бібліотеки, при кабінетах і лабораторіях продовжували функціонувати 14 спеціалізованих бібліотек. На 1 серпня 1925 року фонд фундаментальної бібліотеки налічував 46 818 назв, 64 120 примірників. На той час керував фундаментальною бібліотекою вже згадуваний Д.І. Теремець.

У післяреволюційний період, із початком соціальних перетворень у читачів з'явилися нові інтереси, які не міг задовольнити фонд старої бібліотеки. Нові програми навчання потребували інших джерел. Хоча кошти на придбання нових книжок і збільшуються щороку, але через їх брак, часту зміну навчальних програм у цей період постійно виникають проблеми із забезпеченням читачьких запитів відповідними виданнями.

У 1918, 1920, 1926 роках піднімалося питання про передачу бібліотек духовних та світських навчальних закладів до Всенародної бібліотеки України (ВБУ), і в середині 20-х років минулого століття частина фонду бібліотеки ККІ надійшла до ВБУ (нині Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського), де багато років була законсервована.

З 1920 по 1934 рік інститут кілька разів реорганізовують, а бібліотека продовжує працювати. У 1934 році Київський фінансово-економічний інститут за рішенням уряду було переведено до Харкова та перейменовано в Український фінансово-економічний інститут. Того ж року вдруге частина бібліотечного фонду була передана до Державної наукової бібліотеки Всеукраїнської академії наук, а частина перевезена до Харкова. 1941/42 навчальний рік так і не розпочався. За роки війни були зруйновані навчальний корпус, три гуртожитки інституту, лекційні і читальні зали, лабораторія, предметні кабінети. Згоріло і приміщення бібліотеки та її фонд, що на той час нараховував близько 250 тисяч примірників літератури.

25 березня 1944 року уряд України ухвалив рішення про повернення інституту з Харкова до Києва. Поступово розгорталася робота ВНЗ, а з нею і відроджувалася бібліотека, фонд якої, згідно з архівними джерелами, на той час складав лише 3170 книжок і брошур із різних галузей знань. Фонд бібліотеки активно поповнювався через централізоване комплектування, шляхом придбання букіністичних видань, надходженнями з інших економічних ВНЗ, які уникли окупації. Так, Ташкентський фінансово-економічний інститут надіслав 3912 книг, Казанський економічний — 3930 книг. За рік фонд зріс майже в 10 разів. Функціонував міжбібліотечний абонемент. Розміщувалася бібліотека у непристосованому приміщенні (без опалення та електрики) на вул. Андріївській, 2. Завідував бібліотекою І.В. Мухін. Завдяки його зусиллям бібліотека стала навчально-методичним осередком інституту. Бібліотека працювала у дві зміни, а в період сесії — без вихідних. Наприкінці 50-х років бібліотеку очолила В.І. Загранична, яка була справжнім ентузіастом бібліотечної справи. В 1956 році інститут

переїздить у нове збудоване для нього приміщення на Брест-Литовському проспекті (нині проспект Перемоги, 54/1), де і дотепер знаходиться його головний корпус. Бібліотека отримує необхідні площі під книгосховище, відкриваються абонементний відділ навчальної літератури, читальні зали для студентів та професорсько-викладацького складу.

Докорінно змінюється робота бібліотеки в 70-ті роки. Саме в цей час відкриті абонемент художньої літератури, читальна зала періодичних видань, створено відділ науково-технічної інформації. Створюється Бібліотечна рада на чолі з професором І.П. Панащенком, яка визначала стратегію роботи бібліотеки, що була спрямована на зміцнення матеріальної бази і комплектування книжкового фонду, поліпшення обслуговування користувачів бібліотеки, сприяння культурно-виховній роботі, розширення міжбібліотечних зв'язків тощо.

Бібліотека починає щорічно проводити для студентів перших курсів теоретичні та практичні заняття з бібліотечно-бібліографічних знань. Упроваджуються нові форми інформаційного забезпечення науковців та керівників підрозділів інституту — проводяться “Дні кафедр”, “Дні інформації”, видаються тематичні рекомендаційні покажчики літератури.

У 1983 році директором бібліотеки стала С.В. Костенко, яка очолювала її колектив до 2002 року. Зростає книжковий фонд та кількість підрозділів бібліотеки — відкривається читальна зала іноземної літератури, абонемент навчальної літератури для студентів заочної форми навчання, читальні зали у навчальному корпусі № 2 та в гуртожитку. Фонд бібліотеки перевищує 760 тисяч примірників; бібліотека обслуговує понад 12 тисяч користувачів; продовжує бути осередком культурно-освітньої та виховної діяльності навчального закладу.

25 серпня 1992 року Постановою Кабінету Міністрів України № 493 Київський інститут народного господарства був перетворений на Київський державний економічний університет. Розширюються масштаби навчального закладу, що ставить перед бібліотекою все більш відповідальні завдання із забезпечення запитів користувачів. Соціальні зміни, що відбувалися в державі, зумовили необхідність перегляду складу фонду бібліотеки, вилучення певної його частини. Водночас спостерігалось об'єктивне обмеження можливостей комплектування необхідною літературою. Кількість фонду знизилась до 658 тисяч при постійному зростанні чисельності користувачів бібліотеки. У 1998 році кількість читачів бібліотеки сягає 15 тисяч, зростає кількість відвідувань (до 3555 тисяч), і це за незмінної кількості працівників бібліотеки — їх, як і у 1988 році, лише 75 осіб.

27 лютого 1997 року Указом Президента України КДЕУ було надано статус національного. Коли незалежна Українська держава вступила на шлях ринкових перетворень, Київський національний економічний університет почав працювати “на випередження”: був повністю оновлений зміст традиційних дисциплін, впроваджено викладання понад 100 нових, успішно реалізується ступенева система навчання. Нові умови і можливості потребували радикальних перетворень і в бібліотечно-інформаційному забезпеченні навчальної, наукової та виховної роботи університету, створення сучасної університетської бібліотеки. Напружена праця співробітників, підтрим-

ка та розуміння проблем бібліотеки керівництвом університету дозволили розгорнути роботу з комплектування та зберігання фонду, удосконалення форм та методів обслуговування користувачів, розпочати автоматизацію бібліотечно-бібліографічних процесів. Бібліотекою напрацьовується “Концепція розвитку автоматизації бібліотечних процесів”. Перший етап запровадження електронних технологій у роботу бібліотеки КНЕУ почався у 1998 році з придбання повного комплексу АБІС ІРБІС.

У третє тисячоліття бібліотека увійшла із планами подальшого розвитку через упровадження сучасних інформаційних технологій, створення оптимальних умов для забезпечення інформаційних потреб всіх категорій користувачів. У 2001 році розпочинається будівництво нового навчально-лабораторного корпусу університету із приміщеннями для бібліотеки.

Намагання попередніх років не були даремними: у 2002 році фонд бібліотеки наближався до мільйона примірників, бібліотека обслуговувала понад 25 тисяч користувачів, кількість відвідувань складала 493 тисячі, а книговидача — 1706 тисяч примірників.

Для забезпечення потреб користувачів у доступі до інформаційних ресурсів бібліотека реагує на постійні зміни у світовому інформаційному просторі, враховуючи вимоги часу, намагається забезпечити максимальне наближення до користувачів найцінніших з інформаційно-когнітивного погляду документів. У 2004 році бібліотека розробляє Стратегічний план розвитку бібліотеки на 2004—2010 роки “Бібліотека КНЕУ — кроки в майбутнє”, в якому чітко визначає основні завдання та шляхи їх досягнення для створення сучасної бібліотеки, яка буде відповідати новим стратегічним освітнім та науковим завданням університету.

У 2006 році бібліотека переїздить у нове приміщення. Це високотехнологічна будівля головного корпусу бібліотеки загальною площею 6457,4 м² (сучасне книгосховище, обладнане двоярусними системами стелажів, мобільними шафами для зберігання особливо цінних, раритетних документів; технічними засобами для підтримки температурного та режиму вологості; дезінфекційною камерою, системами захисту тощо); із сучасним технічним оснащенням, зокрема 128 ПК. Нове приміщення бібліотеки дало можливість не тільки значно покращити умови праці для користувачів та співробітників, але й зробити якісний “стрибок” у впровадженні сучасних інформаційних технологій бібліотечно-інформаційного обслуговування.

У 2007—2010 роках бібліотека для здійснення процесів комплектування разом із традиційними застосовує новітні комп’ютерні технології, переглядає підхід до комплектування фонду з урахуванням змін інформаційних запитів користувачів; відходить від абсолютизації документальної парадигми комплектування фонду на традиційних носіях інформації та широко використовує електронні документи. Бібліотека намагається гармонізувати інформаційно-пошуковий простір бібліотеки на основі сучасних інформаційних технологій; використовує можливості надання доступу до інформаційних ресурсів Інтернету; створює електронну бібліотеку, актуалізує та наближує до користувачів документи на електронних носіях; розгортає видавничу діяльність; удосконалює документне забезпечення технологічних процесів, підвищує кваліфікацію співробітників.

Сьогодні бібліотека Київського національного університету імені Вадима Гетьмана — це:

- фонд, що є універсальним зібранням документів і налічує більш ніж 1300 тисяч примірників, до складу яких входять навчальні, наукові, науково-популярні, довідкові, інформаційні, бібліографічні видання українською та іноземними мовами;

- електронна бібліотека, яка включає упорядкований фонд електронних документів, сформованих відповідно до заданих критеріїв та призначення;

- понад 30 тисяч користувачів різних категорій, які отримують щорічно понад 1 млн примірників документів на різних носіях інформації безпосередньо у підрозділах бібліотеки та дистанційно;

- сучасні форми обслуговування користувачів, зокрема електронне замовлення літератури та електронна книговидача;

- виробнича структура, яка забезпечує можливість виконання завдань бібліотеки (14 відділів, 14 читальних залів, 7 абонементів) та реалізується на базі використання автоматизованих бібліотечно-інформаційних систем і мережових технологій пошуку та опрацювання інформації;

- комп'ютерні технології, що дозволяють бібліотеці не лише автоматизувати більшість бібліотечних процесів, але й урізноманітнити спектр інформаційних послуг, наблизити користувача до фондів;

- парк комп'ютерної техніки — 142 ПК;

- широкий спектр інформаційно-бібліографічних послуг;

- кваліфіковані спеціалісти.

У сучасних умовах бібліотека пропонує максимально можливу інформаційну підтримку, сприяє поглибленню та підвищенню якості навчального процесу та розвитку науково-дослідницької діяльності в університеті.

Зростання вимог до бібліотеки університету як центру пошуку і забезпечення доступу до інформації сприяє розширенню та удосконаленню інформаційних послуг, що у свою чергу зумовлює зміни у структурі підрозділів обслуговування з метою створення максимально сприятливих умов для користувачів. Звичайний поділ відділів обслуговування на абонементи та читальні зали трансформувався у дворівневу систему — універсальне та спеціалізоване обслуговування за категоріями користувачів:

- **абонементи:** навчальної літератури для студентів денної форми навчання; студентів вечірньої та заочної форм навчання; наукової літератури; художньої літератури; іноземних видань;

- **читальні зали** для різних категорій користувачів: студентів молодших курсів; студентів старших курсів, магістрантів, аспірантів; професорсько-викладацького складу;

- **спеціалізовані читальні зали:** періодичних видань; довідкових видань та нових надходжень; іноземної літератури; електронних ресурсів;

- **кабінети:**

- **молодого науковця**, в якому до послуг відвідувачів представлена тематична добірка документів “На допомогу молодому вченому”; надаються консультації з питань пошуку інформаційних ресурсів; презентуються наукові роботи молодих вчених;

— **економічної класики**, який пропонує користувачам наукові, навчальні та довідкові видання з питань історії та теорії господарства; твори відомих економістів сучасності; праці лауреатів Нобелівської премії з економіки; автореферати дисертацій; твори відомих економістів минулого з фонду рідкісних та цінних видань бібліотеки, постійні книжкові виставки: “Економісти — лауреати Нобелівської премії”; “Економічна спадщина”;

— **українознавства**, в якому представлені документи з історії України; історії української культури та мистецтва; генеалогії українського козацтва; життя української діаспори; твори відомих українських істориків, філософів; ілюстровані видання про традиції та звичаї українського народу тощо;

• **підрозділи обслуговування користувачів** у навчальних корпусах університету;

• **лекційний зал**, обладнаний сучасною мультимедійною технікою.

Одним із пріоритетних напрямків роботи бібліотеки КНЕУ сьогодні є створення електронної бібліотеки як засобу накопичення та розповсюдження інформаційних ресурсів, удосконалення обслуговування користувачів. У структурі бібліотеки КНЕУ з 2007 року функціонує спеціалізований підрозділ — відділ розвитку електронної бібліотеки. Електронна бібліотека формується відповідно до чинного законодавства — з дотриманням авторського права.

Електронна бібліотека КНЕУ сьогодні — це:

• програмно-технологічні засоби створення, використання та зберігання фонду електронних документів;

• забезпечення доступу до віддалених інформаційних ресурсів (безкоштовні ресурси мережі Інтернет та передплачені інформаційні ресурси);

• власні інформаційні ресурси (у локальній мережі та мережі Інтернет), до складу яких входять:

— електронний каталог, який повністю відображає фонд бібліотеки і має понад 351 тис. бібліографічних записів, виставлений в мережі Інтернет;

— щомісячний бюлетень нових надходжень до фонду бібліотеки, що виставляється на сайті університету в мережі Інтернет;

— ретроспективна бібліографічна база праць викладачів університету;

— електронний архів видавництва КНЕУ — повнотекстові електронні версії навчальної та наукової літератури (з 1999 року видання). Загальний обсяг ресурсу — понад 1100 документів;

— повнотекстова база “Електронна бібліотека навчальної літератури” з авторизованим доступом з мережі Інтернет;

— електронні видання на оптичних дисках інших видавництв, придбаних бібліотекою;

— колекція електронних копій рідкісних та цінних видань.

Бібліотека працює над створенням тематичних повнотекстових колекцій “Класики світової економічної думки” та “Праці лауреатів Нобелівської премії”; анотованої бібліографічної бази даних рідкісних та цінних видань економічної тематики з фондів бібліотеки КНЕУ.

Бібліотека сприяє збереженню та пропагуванню наукового доробку вчених університету, відображенню та розповсюдженню інформації про актуальні наукові дослідження КНЕУ; згідно з рішенням вченої ради універси-

тету забезпечує методичну та організаційну підтримку функціонування інституційного репозитарію університету, який було створено в 2010 році.

Значне місце в усі часи функціонування бібліотеки традиційно займала довідково-бібліографічна робота. Проте особливого значення вона набула в сучасних умовах. Надання в 2010 році університету статусу дослідницької установи, створення в структурі університету окремих дослідницьких підрозділів, активне розгортання наукових досліджень потребує відповідного інформаційно-бібліографічного супроводу науково-дослідних робіт, заснованого на ретельному вивченні запитів користувачів, та диференційованого їх забезпечення із застосуванням інноваційних технологій. Крім того, з нагоди 105-ї річниці заснування університету бібліотека розпочала видання серії персональних біобібліографічних покажчиків "Вчені ДВНЗ "Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана".

Метою започаткованої серії покажчиків є вишукування представників професорсько-викладацького складу університету, які своєю багаторічною плідною працею сприяли розвитку науки та освіти в Україні; систематизація та збереження інформації про науковий доробок учених університету.

Бібліотека проводить власні наукові дослідження. Наукова робота бібліотеки спрямована не тільки на вивчення традиційних для бібліотек питань: вивчення стану та розвитку документного фонду (від його кількісних до якісних характеристик, відповідності запитів користувачів, типового та видового складу, концептуального підходу до формування співвідношення наукових видань, підручників, навчально-методичних посібників) та інше, а й на створення насамперед сучасних науково-інформаційних продуктів, зокрема ретроспективних повнотекстових тематичних колекцій (баз даних), що відображають розвиток світової економічної думки та зорієнтовані насамперед на інформування користувачів бібліотеки економічного університету — студентів, аспірантів, викладачів, науковців.

Стратегічним напрямком діяльності бібліотеки на майбутні роки є подальша трансформація в бібліотечно-інформаційний сервісний центр, який надає широкий спектр послуг із забезпечення інформаційних потреб різних категорій користувачів, аналізує, накопичує та зберігає інформацію, створює нові інформаційні продукти та проводить науково-дослідну роботу.

Надійшла до редакції 11.10.2011

Tetiana Kurylenko. *The University's Library: History, the Present Time, Prospects*

The article is devoted to the history and the present day of the university's library. The main stages of creating a modern library of a higher educational establishment and the directions of its activities in the future have been elucidated.